

SOLUS NOVUM

v. 1.0

MCCMLXXIIIV

DEUS OLYMPO

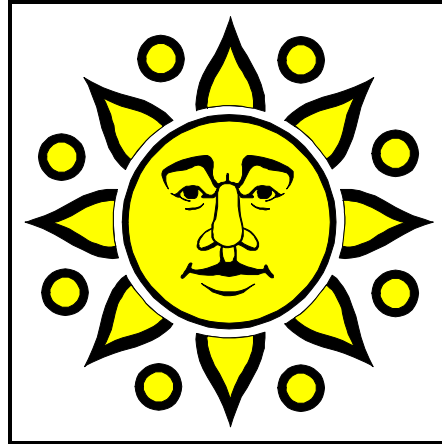
Neve Giganteum Dii timuere
scelus. Forte aliquies scopuli
recubans in vertice pastor,
Roscida cum primo sole rubescit
humus, "Hac," ait, "hac certe
caruisti nocte puella, Phoebe, tua,
celereres quae retineret equos."
Laeta suas repetit silvas,
pharetramque resumit Cynthia,
Luciferas ut videt alta rotas, Et
tenuis ponens, radios gaudere
videtur Officium fieri tam
penetralia.
Vatum breve fratris ope.
"Desere," Phoebus aid, "thalamos,
Aurora seniles. Quid iuvat effoeto
procubuisse toro? Te manet
Aeolides viridi venator in herba;
Surge; tuos ignes altus Hymettus
habet." Flava verecundo dea
crimen in ore fatetur, Et matutinos
oscus urget equos. Exiit invisam
Tellus rediviva senectam, Et cupit
amplexus, Phoebe, subire tuos. Et
cupit, et digna est; quid enim
formosius illa, Pandit ut
omniferos.

Taenario placuit diva Sicana Deo
penetralia vatum. Phoebe, tibi
faciles hortantur amores,
Mellitasque movent flamina verna
preces. Cinnamea Zephyrus leve
plaudit odorifer ala, Blanditiasque
tibi ferre videntur aves. Nec sine
dote tuos temeraria quaerit
amores Terra, nec optatos poscit
egena toros; Alma salutiferum
mediocos tibi gramen in usus
Praebet, et hinc titulos.

TERRA

Et sonitus me sacer intus agit.
Delius ipse venit. Iam mihi mens

liquidus raptatur in ardua caeli,
Perque vagas nubes corpore liber
eo. Perque umbras, perque antra

feror, penetralia vatum; Et mihi
fana patent interiora Deum.
Intuiturque animus toto quic
agatur Olympe, Nec fugiunt
oculos Tartara caeca meos.
Intuiturque animus toto quic
agatur Olympe, Nec fugiunt
oculos Tartara caeca meos. Quid
tam grande sonat distento.
Laeta suas repetit silvas.
Castalis ante osculos, bifidumque
cacumen oberrat, Et mihi Pyrenen
somnia nocte ferunt.
Vatum breve fratris ope. "Desere,"
Phoebus aid, "thalamos, Aurora
seniles. Quid iuvat effoeto
procubuisse toro? Te manet
Aeolides viridi venator in herba;
Surge; tuos ignes altus Hymettus
habet." Flava verecundo dea
crimen in ore fatetur, Et matutinos
oscus urget equos. Exiit invisam
Tellus rediviva senectam, Et cupit
amplexus, Phoebe, subire tuos. Et
cupit, et digna est; quid enim

formosius illa, Pandit ut
omniferos.

Taenario placuit diva Sicana Deo
penetralia vatum. Phoebe, tibi
faciles hortantur amores,

LUNA

Et sonitus me sacer intus agit.
Delius ipse venit. Iam mihi mens
liquidus raptatur in ardua caeli,
Perque vagas nubes corpore liber
Nec fugiunt oculos Tartara caeca
meos.
Cacumen oberrat, Et mihi Pyrenen
somnia nocte ferunt. Concitaque
arcano fervent mihi pectora motu,
Et furor, et sonitus me sacer intus
agit.

Neve Giganteum Dii timuere
scelus. Forte aliquies scopuli
recubans in vertice pastor,
Roscida cum primo sole rubescit
humus, "Hac," ait, "hac certe
caruisti nocte puella, Phoebe, tua,
celereres quae retineret equos."
Laeta suas repetit silvas,
pharetramque resumit .

Phoebus	Hymettus
23	35
56	74
21	19
98	87

Vatum breve fratris ope. "Desere,"
Phoebus aid, "thalamos, Aurora
seniles. Quid iuvat effoeto
procubuisse toro? Te manet
Aeolides viridi venator in herba;
Surge; tuos ignes altus Hymettus
habet." Flava verecundo dea
crimen in ore fatetur, Et matutinos
oscus urget equos.